

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžp/7/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012200355
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012200355.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Ing. G. G., bytom v D. Q., U. XX, zastúpeného advokátskou kanceláriou Ondrejka & R., s. r. o., so sídlom vo Zvolene, J. Kozáčka 5, proti žalovanému Mestu Zvolen, spoločnému obecnému úradu - odbor stavebnej správy, so sídlom vo Zvolene, Námestie Slobody 22, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. SÚ 671/2012-3 rozh. Pie z 29. februára 2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. decembra 2012, č. k. 24S/35/2012-29, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. decembra 2012, č. k. 24S/35/2012-29 v časti výroku o trovách konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 21.12.2012, č. k. 24S 35/2012-29, s poukazom na § 250h ods. 2 a § 250d ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že žalobca vzal podaním z 10.09.2012 žalobu späť.

O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP), pretože konania bolo zastavené a súd nezistil splnenie podmienok na náhradu trov konania podľa § 250h ods. 2 OSP, ani § 250k ods. 1 OSP.

Následne krajský súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku v zmysle § 11 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania podal v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP) odvolanie žalobca. Žiadal napadnuté rozhodnutie vo výroku o náhrade trov konania zmeniť tak, že žalobcovi bude priznaná náhrada trov konania tak, ako boli vyčíslené v podaní z 10.09.2012. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Namietal, že krajský súd mal pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzať z § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 146 ods. 2 veta druhá OSP.

Poukázal na skutočnosť, že pri rozhodovaní o trovách konania s použitím § 146 ods. 2 OSP je súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. K zastaveniu

konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov, pričom zákon upravuje len prípad, kedy konanie bolo zastavené pre späťvzatie žaloby, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom žaloba bola podaná dôvodne, čo zakladá právo žalobcu na náhradu trov zastaveného konania.

V prejednávanej veci, ako uvádza žalobca ďalej vo svojom odvolaní, došlo k späťvzatiu žaloby v dôsledku zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia v mimo odvolacom konaní. Napadnuté rozhodnutie bolo zrušené z dôvodu, že žalovaný správny orgán nepostupoval pri jeho vydávaní v súlade so stavebným zákonom a so zákonom o správnom konaní. Je preto reálny predpoklad, že by žalobca bol v konaní pred súdom úspešný.

Späťvzatie žaloby z vyššie uvedeného dôvodu malo teda za následok zastavenie konania a v tomto dôvode spočíva aj zodpovednosť za zavinenie žalovaného v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP a § 206 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že je namieste odvolaniu žalobcu vyhovieť a uznesenie krajského súdu v napadnutom rozsahu z dôvodu hrubého procesného pochybenia zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca sa ako opomenutý účastník správneho konania podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného v územnom konaní. Súdny v tomto prípade postupujú podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 246b ods. 1 a 2 OSP pri preskúmaní rozhodnutí a postupov správnych orgánov súdy konajú a rozhodujú v senátoch zložených z predsedu a dvoch sudcov, ak nie je ustanovené inak. Samosudca koná a rozhoduje:

- a/ na krajskom súde o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam orgánov verejnej správy podľa tretej hlavy a vo veciach podľa šiestej hlavy tejto časti,
- b/ vo veciach, na ktorých prejednanie sú vecne príslušné okresné súdy,
- c/ vo veciach, v ktorých to ustanoví zákon.

Uvedené zloženie súdu musí byť zachované pri všetkých druhoch rozhodnutia, bez ohľadu na spôsob vybavenia veci, ak zákon neustanovuje inak, t. j. nezveruje rozhodnutie, resp. úkon predsedovi senátu.

Správne zloženie súdu je jednou z požiadaviek práva na zákonného sudcu garantovaného nielen Ústavou Slovenskej republiky v čl. 48 ods. 1, v zmysle ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Pojmom „zákonný sudca“ sa pritom rozumie tá skutočnosť, že o veci rozhoduje nielen miestne, vecne a kauzálné príslušný súd, ale aj súd v zložení, ako ustanovuje zákon, pričom vec bude pridelená senátu alebo samosudcovi na základe rozvrhu práce cestou elektronickej podateľne.

Podľa § 161 ods. 1, 2 OSP ak zákon neustanovuje inak, rozhoduje súd uznesením. Uznesením sa rozhoduje najmä o podmienkach konania, o zastavení alebo prerušení konania, o odmietnutí návrhu na začatie konania, o zmene návrhu, o späťvzati návrhu, o zmieri, o trovách konania, ako aj o veciach, ktoré sa týkajú vedenia konania (ods. 1). Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku (ods. 2).

Podľa § 158 ods. 1 OSP písomné vyhotovenie rozsudku podpisuje predseda senátu alebo samosudca. Ak ho nemôže podpísať predseda senátu, podpíše ho iný člen senátu, a ak rozhodol samosudca, iný poverený sudca; dôvod sa na písomnom vyhotovení poznamená.

Najvyšší súd zistil, že napadnuté uznesenie krajského súdu bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou.

Podľa § 40a OSP súdny úradník môže v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom vydávať

rozhodnutia a vykonávať iné úlohy súdu. Osobitný zákon ustanovuje, kedy môže súdny úradník konať samostatne a kedy na základe poverenia vydaného sudcom.

Podľa § 5 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch (ďalej len „zákon o súdnych úradníkoch“) v občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu

- a) o návrhu na vydanie platobného rozkazu vrátane rozhodnutia o oneskorene podanom odpore, odpore podanom bez odôvodnenia, odpore podanom neoprávnenou osobou a o zrušení platobného rozkazu,
- b) o návrhu na vydanie šekového platobného rozkazu a zmenkového platobného rozkazu vrátane rozhodnutia o oneskorene podaných námietkach,
- c) v konaní o dedičstve okrem
 1. sporu dedičov o dedičské právo,
 2. odňatia veci poverenému notárovi,
 3. vrátenia veci notárovi s pokynom na doplnenie konania alebo zmenu uznesenia,
 4. konania o dedičstve alebo jeho časti, ktoré sa nachádza v cudzine,
 5. konania o dedičstve po poručníkovi, ktorý zomrel v cudzine alebo bol cudzím štátnym príslušníkom,
 6. nariadenia likvidácie dedičstva,
 7. privolenia súdu k úkonom dedičov na predaj alebo iné opatrenia,
- d) o úschovách,
- e) o umorení listín,
- f) v zmierovacom konaní,
- g) v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu okrem schválenia príklepu súdom,
- h) v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí, o výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy, príkazom pohľadávky, predajom hnutelných vecí, odobratím vecí,
- i) v konaní o výkon rozhodnutia súdnych pohľadávok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 6 zákona o súdnych úradníkoch v občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník rozhoduje na základe poverenia sudcu aj o:

- a) poriadkovej pokute,
- b) znalečnom, tlmočnom a svedočnom,
- c) preddavkoch na trovy dôkazu,
- d) súdnych poplatkoch,
- e) oslobodení od súdnych poplatkov,
- f) odstraňovaní väd podania,
- g) opatreniach podľa osobitného predpisu,
- h) ustanovení správcu dedičstva,
- i) príslušnosti a právomoci súdu na konanie,
- j) ustanovení zástupcu účastníkovi konania,
- k) prípustnosti vedľajšieho účasti,
- l) prerušení konania,
- m) spojení vecí na spoločné konanie,
- n) vydaní opravného uznesenia,
- o) pripustení zámeny účastníka konania o pristúpení ďalšieho účastníka do konania,
- p) pripustení zmeny návrhu na začatie konania,
- r) iných procesných rozhodnutiach.

Podľa § 7 zákona o súdnych poplatkoch v občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník vykonáva:

- a) dožiadania,
- b) úkony súvisiace s rekonštrukciou súdneho spisu,
- c) úkony súvisiace s prípravou pojednávania,
- d) zisťovanie podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie, rozsudku na základe uznania alebo vzdania sa nároku,
- e) zisťovanie podmienok na vyhlásenie konkurzu,
- f) prípravu hodnotenia dôkazov po skončení dokazovania,
- g) prípravu rozhodnutí pre sudcu,

- h) úkony vo vykonávacom konaní,
- i) úkony súvisiace s prípravou súdneho spisu na predloženie odvolaciemu súdu alebo dovolaciemu súdu,
- j) úkony v správnych veciach pri príprave vecí na rozhodnutie,
- k) iné procesné úkony.

Rozhodnutie o zastavení konania podľa druhej hlavy piatej časti OSP nie je rozhodnutím, ktoré v zmysle zákona môže byť urobené vyšším súdnym úradníkom, vyšší súdny úradník tiež nie je osobou oprávnenou podpisovať takéto rozhodnutia za predsedu senátu, resp. iného člena senátu.

Už len sama skutočnosť, že v prejednávanej veci rozhodol miesto senátu vyšší súdny úradník predstavuje také závažné pochybenie krajského súdu, že jeho uznesenie nemožno považovať za zákonné. V zmysle § 221 ods. 1 písm. g/ OSP je dôvodom pre zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutie súdu, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Preto najvyšší súd uznesenie krajského súdu v odvolaním napadnutom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3 OSP, § 221 ods. 1 písm. g/, ods. 2 OSP). V novom konaní vo veci rozhodne krajský súd v senátnom zložení.

Najvyšší súd dáva do pozornosti krajského súdu tiež potrebu skúmania, či v prípade zastavenia konania na základe späťvzatia žaloby, neboli naplnené požiadavky § 146 ods. 2 veta druhá OSP, v zmysle ktorého ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade späťvzatia žaloby v správnom súdnictve súd skúma, čo bolo dôvodom pre takýto úkon žalobcu, a či by jeho prípadná nečinnosť v danej situácii neviedla, v dôsledku správania žalovaného, k rovnakému výsledku konania pred súdom, t. j. k zastaveniu konania z iného titulu (napr. zánik predmetu konania).

O trovách odvolacieho konania rozhodne krajský súd v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.